

- iii. Sadržava li članak 23. stavak 4. Direktive iscrpan i zatvoren popis kategorija tražbina koje se mogu isključiti iz prava na otpust ili je pak taj popis samo primjeričan i nacionalni je zakonodavac u potpunosti slobodan utvrditi kategorije tražbina koje se mogu isključiti i koje smatra primjerenima, pod uvjetom da je njihovo isključenje opravdano na odgovarajući način u skladu s nacionalnim pravom?

(¹) Direktiva (EU) 2019/1023 Europskog parlamenta i Vijeća od 20. lipnja 2019. o okvirima za preventivno restrukturiranje, otpustu duga i zabranama te o mjerama za povećanje učinkovitosti postupaka koji se odnose na restrukturiranje, nesolventnost i otpust duga i o izmjeni Direktive (EU) 2017/1132 (Direktiva o restrukturiranju i nesolventnosti) (SL 2019., L 172, str. 18.)

Žalba koju je 16. studenog 2022. podnijela Europska investicijska banka protiv presude Općeg suda (četvrto vijeće) od 7. rujna 2022. u predmetu T-651/20, KL/ EIB

(Predmet C-704/22 P)

(2023/C 112/21)

Jezik postupka: francuski

Stranke

Žalitelj: Europska investicijska banka (zastupnici: G. Faedo i I. Zanin, agenti, uz asistenciju A. Duron, odvjetnice)

Druga stranka u postupku: KL

Rješenjem od 30. siječnja 2023. predsjednik Suda izbrisao je predmet C-704/22 P iz registra Suda te je žalitelju naložio snošenje vlastitih troškova.

Žalba koju je 16. studenog 2022. podnijela Europska investicijska banka protiv presude Općeg suda (četvrto vijeće) od 7. rujna 2022. u predmetu T-751/20, KL/EIB

(Predmet C-705/22 P)

(2023/C 112/22)

Jezik postupka: francuski

Stranke

Žalitelj: Europska investicijska banka (zastupnici: G. Faedo i I. Zanin, agenti, uz asistenciju A. Duron, odvjetnice)

Druga stranka u postupku: KL

Rješenjem od 30. siječnja 2023. predsjednik Suda izbrisao je predmet C-705/22 P iz registra Suda te je žalitelju naložio snošenje vlastitih troškova.

Zahtjev za prethodnu odluku koji je 16. studenoga 2022. uputio Tribunal Supremo (Španjolska) – Asociación Española de Productores de Vacuno de Carne – ASOPROVAC/Administración General del Estado

(Predmet C-708/22)

(2023/C 112/23)

Jezik postupka: španjolski

Sud koji je uputio zahtjev

Tribunal Supremo

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: Asociación Española de Productores de Vacuno de Carne – ASOPROVAC

Tuženik: Administración General del Estado

Prethodna pitanja

1. Treba li članak 4. i članak 32. stavak 2. Uredbe (EU) br. 1307/2013 ⁽¹⁾ Europskog parlamenta i Vijeća od 17. prosinca 2013. te članak 60. Uredbe (EU) br. 1306/2013 ⁽²⁾ Europskog parlamenta i Vijeća od 17. prosinca 2013. tumačiti na način da im se protivi nacionalno pravilo poput Real Decreta 41/2021 (Kraljevska uredba 41/2021), kojim se, kako bi se izbjeglo umjetno stvaranje uvjeta za dodjelu zajedničkih trajnih travnjaka u javnom vlasništvu korisnicima koji ih neće koristiti, utvrđuje da je djelatnost ispaše dopuštena samo ako se koriste životinje s vlastitog poljoprivrednog gospodarstva?
2. Treba li članak 60. navedene Uredbe (EU) br. 1306/2013, koji se odnosi na umjetno stvaranje uvjeta za ostvarivanje potpora, tumačiti na način da mu se protivi nacionalno pravilo poput Kraljevske uredbe 41/2021, u kojem se polazi od pretpostavke umjetnog stvaranja uvjeta za ostvarivanje potpora kad se za poljoprivrednu djelatnost ispaše na zajedničkim trajnim travnjacima u javnom vlasništvu koriste životinje koje ne pripadaju poljoprivrednom gospodarstvu podnositelja zahtjeva za potporu?
3. Treba li članak 4. stavak 1. točku (c) navedene Uredbe (EU) br. 1307/2013 tumačiti na način da mu se protivi nacionalno pravilo poput Real Decreta 1075/2014 (Kraljevska uredba 1075/2014) od 19. prosinca, u kojem se smatra da se ispaša na poljoprivrednim površinama ne može kvalificirati kao aktivnost održavanja navedenih površina u stanju pogodnom za ispašu?
4. Treba li članak 4. stavak 1. točku (c) navedene Uredbe (EU) br. 1307/2013 tumačiti na način da mu se protivi nacionalno pravilo poput Kraljevske uredbe 1075/2014 od 19. prosinca, u kojem se smatra da osobe koje su samo nositelji neisključivog prava na ispašu na nekretninama koje nisu u njihovu vlasništvu i to pravo prenesu na treću osobu, kako bi ona travnjake koristila za prehranu svoje stoke, ne obavljaju neku od poljoprivrednih djelatnosti predviđenih podtočkom i. navedenog članka 4. stavka 1. točke (c)?
5. Treba li stavak 1. točke (b) i (c) navedenog članka 4. Uredbe (EU) br. 1307/2013 tumačiti na način da im se protivi nacionalno pravilo poput Kraljevske uredbe 1075/2014 od 19. prosinca, u kojem se smatra da se osobe koje su samo nositelji neisključivog prava na ispašu na zajedničkim nekretninama koje nisu u njihovu vlasništvu ne mogu smatrati upraviteljima travnjaka u pogledu kojih postoji navedeno pravo na ispašu u svrhu obavljanja aktivnosti održavanja navedenih poljoprivrednih površina u stanju pogodnom za ispašu?

⁽¹⁾ Uredba (EU) br. 1307/2013 Europskog parlamenta i Vijeća od 17. prosinca 2013. o utvrđivanju pravila za izravna plaćanja poljoprivrednicima u programima potpore u okviru zajedničke poljoprivredne politike i o stavljanju izvan snage Uredbe Vijeća (EZ) br. 637/2008 i Uredbe Vijeća (EZ) br. 73/2009 – SL 2013., L 347, str. 608.

⁽²⁾ Uredba (EU) br. 1306/2013 Europskog parlamenta i Vijeća od 17. prosinca 2013. o financiranju, upravljanju i nadzoru zajedničke poljoprivredne politike i o stavljanju izvan snage uredbi Vijeća (EEZ) br. 352/78, (EZ) br. 165/94, (EZ) br. 2799/98, (EZ) br. 814/2000, (EZ) br. 1290/2005 i (EZ) 485/2008 – SL 2013., L 347, str. 549. i ispravak SL 2018., L 233, str. 3.

Žalba koju je 24. studenoga 2022. podnijela Europska komisija protiv presude Općeg suda (šesto prošireno vijeće) od 14. rujna 2022. u spojenim predmetima T-371/20 i T-554/20 – Pollinis France/Komisija

(Predmet C-726/22 P)

(2023/C 112/24)

Jezik postupka: engleski

Stranke

Žalitelj: Europska komisija (zastupnici: S. Delaude, C. Ehrbar, G. Gattinara, agenti)

Druga stranka u postupku: Pollinis France